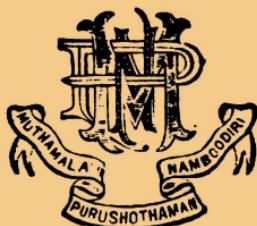

സഭ റെജി ന്റൊമ്പി.

പ്രസാധകൾ

പബ്ലിക് സെക്രട്ടേറി:

മന്ത്രിക്കുടിക്ക്, ഇം. വി. രാമല്ലയ്യതിരി.

സഭാരഹിതനഭാവം.

(അനീഗിലക്കൗമിക്കിതക്കട കമ്മറ്റയുള്ളകൂതിക്കൊ
വിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന്.)

ഗ്രന്ഥകർഷ്ണ

പണ്ഡിതൻ

ശ്രീ. വി. രാമൻ നഘൃതാർ.

ആധാരംകട!

പ്രസാധകൻ

മുത്തകൾ പുരവേഷാത്തമൻ നഘൃതാർ,
വള്ളംതേവാർ.

ഈ സ്ഥാതനക്ക് സംബന്ധിക്കാരാവകാശങ്ങളും
പ്രസാധകന്മാരും, പ്രസാധകന്മാരും
വള്ളംതേവാർ മുത്തി പ്രാജനിക്കിതരും അകന്ന.

മുദ്ദവപ്പേരുൾ,

മംഗലോദയ'മുദ്രാശാലയാൽ

അച്ഛടക്കപ്പെട്ടു.

മനസ്സ്.

പില അണ 4.

സമപ്പിംഗം.

അ തിന്നുഡിമാം, സഹിചയിവാ
മണിയും, വരമപണിതാം,
അതുതാതപകരം,
“ഉള്ളക്കവിശപാം”,
കുദാങ്ങിയിരും ആ ത
അ ചു എ കൈ റി ചു ഇള
കെരുംരാഭവിനഞാടികളിട സും
രകമായി, ഇം ഘുഞ്ചകം, പിറു
പംഭാരവിന്നസനിധിയിൽ
അ നമ കു മ വാ റ
സാ മ പ്പി കൈ ചു
ടിരി കൈ നാ .

തോരണ്ട പുസ്തവന്.

മഹാകവിന്റെ നീലകളീക്കിത്തൻ, സംസ്കൃതസാമിത്രമണ്ഡലത്തിൽ ലബ്ധമായിട്ടുള്ള ഏറ്റാനം അംഗൂദിഷ്ഠമാക്കുന്നു. ആരശയങ്ങളിടെ നവീനതപം, ശാഖകൾ മാറ്റുന്നു, ഒച്ചിത്രത്തിന്റെ വൈചിത്ര്യം, പഴങ്ങളിടെ മുഴുവത, മുംഫനത്തിന്റെ ഇന്ദ്യം, വീതിയുടെ പിത്രതി, മലാത്തത്തിന്റെ ശാന്തത തുടങ്ങി, ദിക്കുതി വരുന്നു കൂടിയകലക്കുള്ള സവിശേഷവൈദ്യരംബം എല്ലാ വിശദികരിക്കുന്നതിനും ഇന്ന ഗ്രന്ഥം പഞ്ചാംശമില്ലോ. ശീവലിലാഘ്നവം മഹാകാവ്യം, നീലകളും പിജയം ചന്ദ്രം, മാസിചരിതം നാടകം, ശംഖാവതരം ഓം കാബ്യം എന്നിവ കഴിച്ചു, മുഴുവണ്ണകുത്തി കൂളാശൻ, ദിക്കുതിരാഡ വകയാർ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുപ്പുട്ടുള്ളതും. അംഗിത, അംഗൂഢപ്രേശശത്രകം, കലിവിധിംബാം, ശാന്തിവിലാസം, എന്നീ രൂപ സുതതാകളും, ഇതിനുമുകു കേരളിലാശംകടംവെ താതിൽ അവതരിപ്പിച്ചുള്ളു. അംഗൂഢപ്രേശശത്രകം, ഭാഷ യാത്ര ആ വീതിയുടെ മാർപ്പണക്കമായിട്ടാണ് പീന്നത്തെ ഓം നാമക്കാശക്കു അറിയുമല്ലോ. ‘കലിവിധിംബ’ താന്റെ യേംഗ്രൂത്തക്കാശരണമായ പ്രചാരം അതിനാം

ഒക്കവന്നകാണാത്തതു്, പരിശേഷങ്ങൾ കാല്യംധിച്ചു വെക്കല്ലും കൊണ്ടാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം ശരിയായോലും, തെററായാലും, ഭാഷാഭിമംഗലികൾ, അവല്ലും ആ പരിക്ഷേഖ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന് അതിന്റെ ആശയവെല്ലാം ശിശ്ചിം പിളിച്ചുപറയുന്നണ്ടു്. ‘ശാന്തിവിഖ്യാസം’തെയും കൂടും അബ്ദക്രിച്ചിട്ടുള്ളക്കവിതകളുണ്ടു് ‘ശമതരംഗിണി’ പ്രദത്തികൾക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്കിയാവുന്നതാകന്നുള്ളി നാലുംതാഴീ നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കു് അവതരിക്കുന്ന ‘സഭാജൈഗാലാഷ’ എങ്കണ്ടിച്ചും, കരാച്ചുണ്ണൻ പരിത്രക്കാളുള്ളും.

കട്ടിക്കാലം മുതൽക്കേ ദീപ്തിതങ്ങൾ കവിതകളിൽ, എന്തെന്നില്ലെന്തു ഒരു കൈഞ്ഞുകും എന്നിക്കു തോന്തിന്തു ട്രണിയതിന്നും മലകാണ്ടു് ഈ പരിശേഷം ദിക്കിൽ അട ദിവിതകളിൽ, ഒക്കവെച്ചിട്ടുള്ള എന്നും പുംഗാ മികൾ, കേരളകാളിഭാസൾ, കെ. സി. കേഡവവിജയി താഴീയ സാക്ഷാത്ത് ഉമാകവവികളുംകുണ്ടു്. എന്നിങ്ങനും, അവക്കു കിട്ടിയ അബ്ദവേം ഈ പിംഗുജാറിലെന്നി കും കിട്ടിക്കുന്ന നിശ്ചയിച്ചുതുടങ്കത്തിനാൽ, വള്ളുര ചാഞ്ചലു തേരാട്ടുടിയാണു് ഈതു പുറത്തിരിക്കുന്നതു്. ഈ കുത്തിയുടെ ‘അവതാരികാ’കത്താവായ ശ്രീമാൻ ശക്ത പ്രിഞ്ചു ഈ കുത്തിയെങ്ങാണു് ചെറിയ അഭിപ്രായം ചുറ പ്രേടവിച്ചിരിക്കുന്നതു് എന്നിക്കു് അന്തു സമാധാനാധാരകമല്ല. എന്തെന്നാൽ, ശ്രീമാൻ പിഞ്ചുക്കു് എന്നേക്കു് എഴും സ്നേഹവിശ്വാസംഭവ്യം, ഇതല്ല ഇതിലും ഒ

ഹത്തായ മുസിഗമാണെങ്കിലും, എന്നെന്ന് തുടിയിൽ കാട്ടി കൊടുക്കേണ്ടും. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നെന്ന് സ്ഥിരമെ തുടിയ അപ്പാതെ, പരിഭ്രാംവൈശിഷ്ടപ്രതീകപ്പറ്റി എനിക്കിമാറിക്കാമോ! എതായാലും, കൊപ്പും ഒരു തുടിയെ തുടാറും ‘അവതാരിക’കൊണ്ട് നിന്ത്യമിച്ച കാണണ്ടാൽ എവരുടെയും കടപ്പെടുകയല്ല, തു തജ്ജനാക്കുമ്പും, അഭിനവിക്കുന്നാണ് ചെയ്യാതെ.

ഇനിപ്പുറംയാണതു്, ഈ തുടിയുടേയും അവതാരികയുടുമ്പും നിന്മാണത്തിനുള്ളതിൽ അധികമയിക്കം ശൗരവപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഇതിന്നെന്ന പ്രസംഗാനേത്യപ്പറ്റി യാകുന്നു.

പ്രധാനി മുത്തമല പുഞ്ചോത്തമൻ നന്ദുതിൽ ആട നാമയേയം, നന്ദുതിവിസ്മരം ഉന്നല്ലെന്നെന്ന് നാ ശുപടം മാറാഡലിക്കോണ്ടിരിക്കുന്ന കൊണ്ടാനും വറ തന്തു മഹസ്തിലംകൊടുത്തല്ല. അശ്വമം സകല ഭാരദാ തു് എറു് ഈ തുടിയു പ്രസംഗിക്കിരിക്കുന്നതു്, അദ്ദേഹത്തിന്നെ ഭാജാതിമാന പ്രാബല്യം, എന്നെങ്കിലും വാസല്പ്രത്യാഃലം എന്ന വായനക്കാരുടെ ഇടയിൽ ത ക്കുണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ, പരിഭ്രാം മുട ദോഷത്തിലും വിഷതായക്കരിച്ച വിചാരിക്കുന്നോം, എന്നെന്നക്കരിച്ച മുസിരസ്സുമായാലും വിചാരിക്കുന്നോം, അശ്വമത്തിന്നെ മാത്രഭാജാക്കത്തിലും ക്കരിച്ച വിചാരിക്കുന്നോം ഭാഷം തിരാന്തരാലംബംബന്നും എനിക്ക തോന്തിപ്പുംകും.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂദാശയുടീൽക്കൂദായ ഭാഷാസം
ഹിത്രൈക്കുത്തുക്കത്തിന്, എന്നെന്ന എന്നെന്നേക്കും കട
പ്പുച്ചത്താൻ കഴിഞ്ഞത്തുപോലെ സാമ്പദ്യമാരായ വാ
യനക്കാരായും സ്ഥിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതാൽ, തെങ്ങപാറ
ണ്ടേപ്പരം കുതക്കത്രമാരായി.

ഖതിനവരി

“വുനാഃവുനാഃ പണ്ഡിതമണ്ഡലിം താം
യാചേ, ഉയാദ്ര രവിമണ്ഡിതേയം;
മാസങ്ങൾ മാസങ്ങൾ കുതിം മരമെ താം
സദ്യേ വേഗതാ പി വിലുകയരു”

എന്നമാറ്റം ‘ഭോഷംക്ലിംഭാം’കത്തംവായ എന്നിക്കു പ
റവരിനാളി.

എന്ന്,

റൂമകി താം -

തുജ്ജിവശ്വരഗ്രാം.	}	ഇ. വി. രാമൻനമ്പുതിരി.
രംഗംഭാഗം.	}	

അം വാതാരിക .

കാവുക്കത്തംവിനോയു്, കാവുതേതയും വായന
കാംശ ചാരചയപ്പെട്ടതുക്കയെന്നതാണ് കരവതാരിക
കൊണ്ട് സാധിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ഇവിടെ അതാവ
ശ്രൂകമല്ല തന്നെ. പ്രസിദ്ധഭാഷാഭിമാനിയും, ഒരു ന
ല്ല പണ്ഡിതനാം, വിമർശകനായ ഈ കവി സഹിതയെ
ലോകത്തിനെ പണ്ണേം പരിചിതനാണ്. പോതാക്കിൽ
അനുകാരാന്തര മോഗ്ര തക്കാളി സഹിതയോക്കത്തിൽ
നീരു കണ്ണിങ്ങളിൽ മന്ത്രിക്ഷന്നതിനു “കണ്ണികാരം” എ
ന്നു റാടക്കാണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ എനിക്ക് തതു
കര കാഞ്ഞം ലാജവക്രമംഡി.

സംസ്കൃതസാഹിത്യഭാണ്ഡാലത്തിൽ അനാഗ്രഹിതം
ഈയ ദാനാവധി കാവുരതാഖാല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്.
പണ്ഡിതനാർ മാനുക്രൂഹ ഭജിച്ച് അവയെ ഭാഷ
കിലേജ്ജു വിവർത്തനം ചെയ്യുവക്കിൽ മാറ്റുമെ ഭാഷാ
പോഷണം സുഃശാഖനമായി പരിണമിക്കുവാൻണി.
“കേരളകാളിശാസ്”നും വിശ്രൂതനായ പലിയ കോ
മിഞ്ചല്ലുരാൻ തിരക്കന്നല്ലുവകാണ്ടേ ശാക്കത്തിലും തജ്ജന
ചെയ്യതിനു ശേഷം, സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൽവാനു
വിവിധ പ്രസാദങ്ങളിലും പച നല്ല കാവുങ്ങളും ഭാ
ജയിലേജ്ജു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനു

ശൈമരൻ', ഭാഷംസാഹിത്രലോകത്തിലെ വിവർന്ന പലതി വിപുലവും വിശ്രദിച്ചവും കുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതന്നു സംഗതിയും പിസ്യൂറിക്കേതെങ്കാൽപ്പു. അവിട്ടൻ', അതു കാലത്തു ചന്ദ്രകാവുകാരന്മാരെ അരാകരിച്ചു സംസ്കരിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യയണ്ണിളം മറ്റൊ ചെത്തു സംസ്കരിക്കാവു ണ്ണെഴു തജ്ജമചെങ്ഗു വന്നെവക്കിലും, തിരക്കന്നുപീലു ഹു ലിതി പല പണ്ഡിതന്മാർക്കും രസികന്മാർക്കും മുക്തമാവുകയും ക്രമേണ അവിട്ടൻ ഹു പിലക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ ഏകേവട്ടിന്തു കഴിപ്പിടിക്കുന്നതാണും എല്ലാ മലബാറിൽ തന്നെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്യാൻ ശുഭാച്ചിട്ടുണ്ട്.

സംസ്കരിക്കാവുണ്ണെഴു വിവർന്ന ചെങ്ഗുന്ന വിഷയത്തിൽ പാരമുന്നന്തെ മരംരം പിദ്ധപാൻ വിശ്രദിച്ച നായ മന്നാടിയാശാകന്നു. ഹു വിഷയത്തിൽ മന്നാടി നാരെ അരാകരിക്കാനാണ് പല കവികളും ആറു രാമിക്കുന്നതു'. നാലു മഹാശ്രദ്ധപദ്ധതിക്കുണ്ടെന്നു അഭ്യന്തര തീരംബന്ധനക്കുതു' കു സപതന്ത്രത്തിന്ത്യന്നേണ്ണും വിവർന്ന ചെങ്ഗുന്നതിനു മന്നാടിയാർക്കു വളിക്കര പാടവമുണ്ടാക്കിയാണെവു നു' ഉത്തരാമചരിത്രവും ജാനകീപരിണമവും സംക്ഷിപ്തം വഹിക്കുന്നണ്ട്'.

ഹു രണ്ടു ലിതികളിൽ നിന്നു ലിന്നമായ ഒരു നവി ന സമ്പ്രദായത്തുണ്ടൻ', കേള്ളിക്കെട്ട് 'കേരളിപാണി നി' ഏകേക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതു'. കഴിയും വണ്ണും ഭാഷാവക്കേണ്ണെഴുന്നു തീരംബന്ധനക്കുതു' രഹാജ്ഞ വ്യാകരണത്തി

என யோசிக்குத்தகவியத்திற் பிழைஷாத்து தஜ்ஜம் ஏய என்னால்வாஸ் ருதிஷுவகிலூப், திருமநாஸ்பிளை விவத்தகவியம் மனாடியாக்குத் தீர்தியில் நினை ஓ நாமாளங்கள் ருதிஷுவாஸ் வலிய விஷங்கிலூப். விவத்தக விஷயத்திற் ‘கேந்திவாணிகி’க்கு அதுகிகாலத்தைக் கூடுப் பேரந்தகவாஸ் ஸாயிஷுவோ என்ன ஸஂஶயமான் என்னால் அவிடுதெத் தஜ்ஜமங்குட விதி கணிகான வூற்றுஃஸபூத்திளெங்கு சாக்தா நெல்லாக ‘சாக்தா’கிதுதிகர்ம ஸூஷ்மாக்கங்கள்’. கூவி ரஸிதாமயபாசிகர்மச் சொன்னுவ ரஸம் மழுஞாளை கிலூப் அவ வரஸ்பூரம் சேஷிர்விக்கணநூபோல ஹா ஹான் விதிகர்மக்கு வரஸ்பூலின்நெல்லாய வல ஹானை தீடுவெங்கு பருவம். வலிய கோக்கித்தங்குராவெர் தஜ்ஜகர் புஷ்யஶங்கிரனைலூக்கிற் மனாடியாக்குத் தீர்திலாக்கித்துவும் புகாஶவும் எடுக்கும், கேந்திவாணிகி ஆக ஸல்புஷாயம் கூஷ்டித்துலூபாசிகர்ம திக்குத்தத்தும் அதுவங்கள் பருவம்.

“அதுதார்விக் ருஸபமகிலூப், அதுநறமாயு வோக்குவொர்” அவையித்தப்போம் அந்தநீரை ஹா காபூரம், மஹாகவி ருதி நிலக்கண்ணிக்கிதர் ஸஂஸ்த தத்தில் எடுத்திவிடுகிற ‘ஸகாரணஜந’ மை குதியுடை கா தஜ்ஜமங்கள். சிக்கித்தகை குதிக்குகிற் ‘ஓரநுா பாலேஶதைக்’ துட்டுப் பூண்ணூப் மாரும் ஹதின்து நூபாவுகளிலேச் சுராபிஷ்டிக்குத்தாயி அரிஷ்ணங்குத்.

പിക്കിത്തുടനെ പദ്യാടിയും കല്പംകൊശലവും അന്തും പരിപാലനക്കുത്തിലെന്നവെന്നും ഈ കാവ്യത്തിലും കാണുന്നുണ്ട്. സാമ്പിത്ര്യം, ഭാഗം, ധനം എന്നിങ്ങനെ പില്ലാത്തികൾക്കും വിജ്ഞേയത്തോളം വിഷയങ്ങൾക്കും അധികരിച്ചു “നറിൽ പറം സുപ്പിത്താ” തുടർന്തീട്ടുള്ള ഈ ചെറുകാവ്യം പ്രാധാന്യം നാശിപ്പിക്കുന്നതിനും വാഴ്ചയായിട്ടുള്ളതു തന്മാഖാണം. വില്ലാഭ്രംബ പദ്ധതിയിൽ സ്വപ്നാവസ്ഥയും അനുത്തിണ്ട സമ്പ്രായാന്ത്രം അനവദിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു “ആത്മകർഷിതാന്നാൽ താൻ, സ്വപ്നാവം സംസ്കാരിച്ചിടാം” എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻറെ ഉത്തരം വിലച്ചുള്ളതു തന്നെ. നിരത്തംകൂടി പദ്ധതിക്കൊണ്ടു വിരുദ്ധത്തിരിക്കുന്ന ചില കൃതികളിലും വലക്കാ ഇക്കാലത്തു വില്ലാത്തികളുടെ സന്നിധിക്കിലേക്കു തുള്ളിയയക്കുന്നതു്. തദ്ദീഡത്തികളുടെ നിലയും വിലച്ചുമല്ല ഈ കാവ്യത്തിനുള്ളതുണ്ടു് സന്തോഷസമേതം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“ബാലന്മാർക്ക് ചികിഷിച്ചും, ശീലം ചേരായ്ക്കാണ പറം” മുലമായ സഭാരജ്ജവാം, സ്വപ്നാവസ്ഥയും തൊട്ടുടക്കി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടും നബാദ്ധിക്കുന്നതും സഹായകസ്വകാരിക്കുമെന്നുള്ളതിനും സന്ദേശമില്ല.

എവൻ്റെ ഒരു സുചിത്രസ്ഥലത്തിനായ ഈ കവിക്കുടെ പ്രമാത്മകിയായ കണ്ണംഭാവത്തുകൾക്കിന്റു് ഒരു മധ്യം കവി പറാഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭാദ്രായമാണ് എന്നിക്കു “സഭാരജ്ജവാം” എന്ന ഈ കാവ്യത്തുകൾക്കിന്റും പരവര്ത്തനുള്ളതു്.

സഭാരജ്ജനം ഭാഷ “കയ തജ്ജമയെന്നല്ല, സപത്രു
കുതിരെയേ സഹ്യയൊക്കെ തോന്നകയുള്ളൂ. ഇതില
ധികം ഉള്ളംഗം കയ തജ്ജമയ്ക്കും സിലവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന
വാദാണേട്ടതില്ലപ്പോ.” പക്ഷേ അതു മഹാകവി ഈ അഭി
പ്രായം ഘറപ്പേട്ടവിച്ചിട്ടും കാലം കരു കഴാന്തരിരിക്കുന്നു.
കാലത്തിന്റെ ശത്രീയസാരിച്ചു കവിതയ്ക്കും മാറ്റവല്ലി
ചീട്ടിണ്ട്. സഭാരജ്ജനഭാഷ, കണ്ണംഭാരതൈ അഭവേ
ക്കുച്ചു വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ടുണ്ട് ഈ കാവ്യം വായിക്കു
ബോൾ സഹ്യയൊക്കെ ബോധം വരുന്നതാണ്. സം
സ്കൃതാചാൽക്കുങ്കാരുടെ നിദ്രിക്കുമെന്നും സവമാനി
ദ്രോഷമായ കയ കാവ്യം ദച്ചിക്കുവാൻ ആരംഭം സാധി
ഞ്ചേപ്പുടക്കയില്ല. ഇതിലെ പല പദങ്ങളിലും ഏകിയ്ക്കു
ലഭുമായി തന്ത്രനോക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടിണ്ട്. അവ
യിൽ, മുലകത്തെ അഭവേക്കുച്ചു അല്ലോ മോശമെന്നു പറ
വാൻ കയ പദ്ധതിയും ഏകാന്തര ദിശയിൽ പെട്ടില്ല. ഏ
നൂൽ ചില പദ്ധതികൾ മുലകത്തെക്കാരം കുറങ്കുട്ടി ന
ന്നാരെ നേരോന്നുമിക്കില്ല.

“ഗ്രഹിംനായപിലഭ്രത
ഗ്രഹിണിപ്പിലഭയംഗമാ,
സംസാരഹ്നതികോഭാര
സൂംസാരമന്നപബല്ലതഃ”

“പ്രദയംഗമയംഭാഞ്ചു, യുണ്ടായാൽ ഗ്രഹിയേവനം;
സംസംഭംഭാരമാക്കാതെ, പദ്ധതിയുംപുമോക്കുമേ”

ഇതിനാലു ‘പദ്ധതി’എന്ന പദം മുലകത്തിൽ ഇല്ലോ

தத்தாளைப்பூ? இா கண பகு கொள்கு தஜ்ஜமலை வழி
ரெ சக்தியும் அத்தியூனோயிட்டுவெள்ளுள்ள' என்று
ஏன்ற அலிபூரம். மூலத்திலே அதுஶயத்தின் லோ
பு வகுத்துதெடு இப்புக்காரம் மூத்தாற்புத்தமானி விவ
ச்சுநம் செய்யுள்ளதின் வாஸநூலும் வெவவேஷுமுள்ளக்கி
லே ஸாயிக்கூடிசூ. ஓங்கிலே விவச்சுந வலுத்தி
யித் புயாநமானி மூன் ரீதிக்கரம் விழுத்துநூல்லென்னா
ளைப்பூ மூபு புஷ்ணவிசூது. இா தஜ்ஜமலித் தா
மூன் ரீதியிலுமிலை மூன்னைப், அதாயது வலிய கோ
யித்தப்புராஏன்ற புஷ்டத்தும் கேரளபாளிக்கிழெ
ஞாலூஉபித்துாசிக்கூது மனாடியாக்கெட் லாக்கித்துவும்
புக்காலிக்கூது என்கிக் காவான்து. இா கோலை
த்திலே சில புயாநமாநிக்கூதித் புஸில்லிக்கரிசு
ட்டுத்துவழுமான். முறைகாலங் தென் ஹதிரொாக்டா
பூளும் எடுத்தேஷுத்திரிக்கூது விழுத்திக்கரம்கூ
ரெ ஸமாயகமாயித்திருமென்னான் என்ற அலிபூ
ரம். என்ற மாற்றுபோட்டு, “ஆராம பன்னி
தகெடு” சில துதிக்கூதித் தூடி கைவெஷு துட்டு
கிட்டுவெள்ளும் வாய்த வாய்க்காலர அரவிவிக்கூது
என்கிக் கூதுமூலமானது. ‘பன்னிதகெடு’ லமரிக்கரம்
வெழுதித் தகவேபும் இா கவியுடெ யோஶுத க
ங்கூடு புகாலிக்கூதுமானதுதின் ஸஂஶைமிலை. இ
போலும் தென் தென்ற பாளித்து வெவவாக்கூலை

வெளிப்புடன்னிட்டு ஹா வூவகவி ஓங்காஸாவிடு லேங்கந்தல் 'பண்ணித' படவிழை அம்மாளையை என்ற விளிதாலிப்பாயத்தைக்கி ஹவிடெ ரேவப்பூட் எதாதிரிக்கவான் எனினை மறையுவதனிலை. விழுங் குகிகரசைக்குறுயும் உபயோகப்படுமாய ஹா காவுதை ஸாதாரணமக்கும் அவதரிப்பிக்கும்நிலை அவகா ஸம் எனிக்க தன்னிற' ஹா ருமாகாரான்று அடுக்கத் தாங்க அறநிறதம் குதலைதாயிரிக்கும். ஹபுகாரம் விரிஷ்டமாய குத குதிசை, ஸபாஶதம் வரளது, வகை கொடுத்து ஓங்காஸாவிடுக்கும்வட்டுத்திலேக்க கடத்திவி டேஷ ஓங் ஸாதாரணாராய வாய்காக்காவிலான் ஸமிதி செழுங்குதக்கிலும், ஹா அவதாரிக அதி நொய ஸாதாரணமாயிப்பிள்ளுமிக்குமெக்கால் என்ற ய தாநும் ஸாதாரணாராய எனிக்குமொனிக்கீல்.

அறநாங்கடி, }
24 - 12 - 97. }

ஓ. அறத். சுகாப்புஜை.

നഭാരതജനഭാഷ.

ഷട് ദശ്വീയവിജതാന—

പുലുരാലെന്നപോലവേ,

സഭ്യേംബിക്കമേം, ചിത്രം

വിതാനം, തൃണിവരംയാൽ!

1

എല്ലുമട്ടിലുമണ്ണപാകൾ

ഇല്ലാങ്ങപണ്ണിതാഗ്രഹാർ;

സൗംഗില്ലാത്തലോകംഹോം

നമ്മാക്കാരാജ്യമെന്തിനോ!

2

നുറംബിത്രയക്കിക്കേടു,

നുറതാരാധിനാമങ്ങം;

വിജയവാക്കുഞ്ചുളബലല്ലു—

തടങ്ങില്ല, ഇലില്ലിലിക്കം.

3

ടിപ്പണി.

---

1. സ്വാധാരൂം, വൈദാഹികാരൂം, സംശ്ലാരൂം,
രാധാരൂം, മീമാംസാരൂം, വൈദാനതാരൂം ഉവയാണ് അ^{ഡിക്കന്നുണ്ട്.}

പലതുണ്ടവം ചീടാൻ,
പലവേർക്കളിൽനിന്നമേ;
പലമട്ടജീവേരെനോ
നിലനില്പം കിട്ടവാൻ.

4

ഈതെല്ലാം ക്ഷീതാൻ; നന്മ
പത്രംഗത്തിനെറുവാൻ;
മറുജീവകിലില്പാത്ര
കതിരോന്നണിതാൽ, തതം.

5

അരിവേദം മഹാന്മാരേ,
പുജിക്കാരത്തോരപുജശർ,
ജാത്രാതാൻ, കണ്ണകാനാതേരൻ,
കേരംകാരത്താർ, മിണ്ണിടാതവർ.

6

മനഷ്യതപം കിട്ടിട്ടി -
മരിവാളിാത്രവക്ക്, യേഹാ!
പഞ്ചപംതനന്നയുൽ തുണ്ണും;
വേണ്ടതില്പം ജീ കാരണം.

7

എന്തുകണ്ണമുഖിലശ്ശു, ഇ -
കാനാനം, കിട്ടവാനമേ,

കാട്ടരാംഗത്തെങ്കമെ, എതം, ഏകാ—
പ്രഖ്യാതിക്ഷകരസ്മിതം.

8

അചരം, ചര, മം, കുംഘ്യു—
മുംഗമനൻ, മനി, വംനവൻ,
ശിവ, നീവകദേശങ്ങൾ—
കുറിവിന്റെവക്ഷപ്രമാം.

9

മാനല്ലും, കൊണല്ലും,— മാറി,
തിക, കുംഭിത്രു, നാഴികരം—
ഇവയും, പിസ്തയംരൂപഃ;—
കർണ്വോക്കാനാമാല്പിതിൽ.

10

അതംനേരുംയങ്ങളും, ദേഹ—
മെന്നവോയ്ക്കു, പഖ്യാതാഗ്രഹങ്ക്,
വിള്ളിടനംനാടേറോം;
കാടാനാവരണാസ്ത്രിലോ.

11

അഴക്കം, വിട്ടടപ്പും, നട—
ചന്തംചിന്തിപ്രലോഭ്രമായ്,

11. കണ്ണ്, കൂച്ച്, നാറ്റ്, മെഡി, തപക്ക് ശ്രവണാവ് അതാ
കരുംഡാജം.

കൈട്ടു കാര്യവാദങ്ക്, വജ്ഞാതു-
ഇളരി, വണ്ണോ! മഹായനം!

12

പ്രയോഗസമയജ്ഞാന-
മരോം ദത്തൻ ശ്രദ്ധിക്ഷണം,
വുമാതാൻ; തുമലർത്തൊരു
കണ്ണിതന്നെന്നപോലവേ.

13

ശാസ്ത്രത്തിൽ കട്ടവാമത്മം,
കാപ്പരത്തിൽ കമനീയമാം;
കൃംലേഷനികുണ്ണം; വൻ-
മന്നിൾിഷ്ട്ടിലോ, പന്നി.

14

എത്തുകംഞ്ഞത്തില്ലംവേഗം,
ബുദ്ധിക്ക്രത്യുന്നമരജ്ജവം,
തങ്ങൾടമിവയുണ്ടോക്കു,
മാക്കംകാവുപരിനും.

15

12. പ്രദോശാദ്യം = അനുഗ്രഹിക്കാതക ക്രതു'.

13. കൃണ്ണിതൻ = തദ മൊട്ടയക്കിച്ചവൻ.

14. മന്നി = സപ്തം

15. അജജ്വം = വിനയം, ‘കാപ്പവരിനുമ’ മെന്നാതന്നെന്നയാണ
ശുള്കത്തിലും. അതു സാമ്പിരുചാവിനും അനിന്നും ഉപഭക്ഷണാമാണ
കാപ്പവരിനുമുചുന്നതുന്നതുനുറുമമാക്കാതു, ശാംബിക്കു.

സാമിത്രമന്നേ, ഒരു ത്വാ
ശാസ്യമല്ലോ പറിക്കില്ലോ;
അവരെ ഷുഖിമാർക്കാൻമുള്ളൂ,
കാലിക്കൂട്ടത്താടൊപ്പുമായ്.

16

കായ്യുംകാണാത്തവൻതന്നെര
ശാസ്യം എംരാറ്റമ്മരം;
പുജാലിടാത്താൻത്രിരാഘവാ,
വാജപേരാഡിചെങ്ങുവാൻ!

17

കിന്നിം, രസനയും, കാത്രി -
മില്ലുംതുഷ്ടിതാൻപ്രസം;
പണ്ണിതൻ, കവി, പാടിനാ -
രാവരംനുചാസ്യം.

18

സാമിത്രത്തിലുഭ്യത്തും
ശാസ്യമനന്നിനക്കിൽ;
അതിലുംവേദപാംബര -
ന, തിലും ശിവകീതഹാം.

19

17. വാജപേരം = ഒരു അംഗവിശേഷം.

18. ശ്രദ്ധാലും ദാഖാക്കലാക്കരുടെ അന്ത്യമാനത്രമി. (രാഖാസ ദ്വിനാ കാവ്യം.)

കതിരക്കുട്ടും, കാലാർഡം—
പടയും, ശജപം അതിയും,
ഉണ്ടായെക്കംളിട്ടേ; ദ്രുവമ്പം,
കവിയേക്കിൽത്തിച്ചേത്തിട്ട്.

20

കരക്കണ്ണൻ, സരോജാക്ഷൻ;
പിള്ളക്കൻ, കല്ലുക്കുറ്റമം;
വൻഡിന, വിനുമംഡാത്രുൻ;
കവിക്കണ്ണിച്ചകിൽദ്രൂഡം.

21

വെറുതെവേല, കിഷ്ടപ്പും—
ട, ബ്രുവേക്കായവെണ്ണണി;
വാണ്യവക്കിവക്കിൽത്തിക്കായ്,
വൃഥസവാഗേഗപ്പെവത്തിനാൽ.

22

ചന്നുനം, സുഞ്ഞുനം, യോഗി—
മാങ്ങ, മീശനാമഹ്നുവാൻ,
അരർ യംതെത്തു; തന്നതൊ—
നത്തും കവിക്കരിംത്തിട്ടം.

23

22. ശവ = ഇം നിലക്കരി.

23. ഇംഗണ = ഗ്രീച്ചരമേഗപരാൻ.

കവിതൻസച്ചിദ്ധം
സാമിത്രുംതാനിപ്പിടം;
സാമംന്നുംമതിലുംതനന
കവിവാങ്ങേളുണ്ടുട്ട.

24

എക്കറയ്ക്കിനാ, മെകാറ—
മില്ലചെയ്യറമെനാനാമ;
സാന്തപ്പം, താൻപ്രേഖാഗിക!—
ലോകമെല്ലാമ തിന്നവഗം.

25

ലോകം, ചവർ, ക്ഷാല, മിമട്ട്
രണ്ടായ്ക്കാണനാതില്ലഹോ;
അതിലാളി തതതിന്ക്കത്താ
കവി, മരോതിനൊവിയി.

26

ഉക്കി മം, രമഗതരം, ജ്ഞേയതി—
പേശാമ, മാജ്ജു, മിവററകിൽ
എന്തുണ്ട്!— സവവിത്രാഹ
ദേവരം, സൗതിതാൻപ്രിയം.

27

27. ഉക്കമം=കുതക അച്ചും വരെയുള്ള പരഞ്ഞദി കാരാം യാ
റന്തുടെ പ്രോക്കനാ.
സച്ചവിത്രു=എല്ലാം അറിയുന്നവൻ.

നന്നായ്ചൊൽവോന്നുള്ളം, വേഷം,
വേല, ജാതി, യിരതാനാമേ,
ആരക്കുളി; തിൽ, ചെറു—
ക്കൈയിൽപ്പുംവലക്കുമാം.

28

അത്മമില്ലക്കില്ലും, നല്ല
ശബ്ദം, ലോകത്തിനാണ്ണുമാം;
കഴഞ്ഞ, വീണ, മുദംഗം— തൊ—
ടവ, പ്രഭ്രാന്തമാനാതിൽ.

29

കരഞ്ഞശിന്ത്രും, ക്രത്താൻ—
വരമപ്പുന്ത്രും, തമാ;—
കൊല്ലംനെന്തുനാരിപുഡ്യും,
സാന്തപത്താൽ സ്വന്തമായ്ക്കം.

30

കൊട്ടക്കൽ— വാദാൽചെങ്ങുംഡന്ത്—
കൈകപ്പുമേരക്കീഴിലല്ലയോ,
അവതനാച്ചുനീചപ—
മതിനാൽതാനറിഞ്ഞിടാം.

31

നാൻ, സുനാൻ, ചരം, ചെറു—
മര— മേരാകിലുംശരി;

ദാനന്ദായ്മാനുരോദ്ധവാക്കി—

പ്രക്ഷൃതി^{ഇത്ത്}, ദിനാഭവം കാണം.

32

ശ്രദ്ധവസ്തുക്കാട്ടക്കാം, നമ—

നാഞ്ചിൽ തോകുകഷ്ടി കില്ലുവേണ്ട;

കബോദമേഘ സദ്ധി—

മഴവില്പാത്തനാർക്കനം.

33

പ്രളിപ്പം, ദാന്പുമിവയേ,

കളിയായ്മാനന്തരിനാപ്പുവർ,

കൊട്ടക്കൽ വാങ്ങൽ ചെജ്ജുനാ—

വെന്ന, തന്ത്രവത്തമാണ്ടാ!

34

കൊട്ടക്കണ്ണവനിക്കച്ചരം

കരംവും, വാനയരംവയം;

കാർക്കരണം ലൈനക്കിത്തിപ്പു,

കൂദത്തമുട്ടിന്തിനോ.

35

തിന്തിവില്പാനാ, മേക്കനാ—

വില്പാവാദപ്പിന്തു കരം;

ഒ. കദവരാജുവാ സദ്ധം = വൈഗ്രഹി വാനാനാപ്പിലും, അം ദുഃഖത്താപ്പാദേശം.

ഒ. മറിം = ദുഃഖം.

എന്തു ഓരാത്രിലും മെച്ചും!,
എന്തു ലോഹം പിന്തുക്കിലും!!

36

എല്ലാവന്നുക്കഴിംതന്നെ,
തന്നെത്താൻവേർപ്പിരിഞ്ഞിട്ടും;
അവയിൽസ്സുഖമാജ്ഞംതോ—
അംഗങ്ങാക്കംകീതിവൈനാടു.

37

യാം ദിനം— കാച്ചുഭും,
കൊട്ടിം ശേരിപ്പുചിച്ചിട്ടും;
വ്യാപം ലോമുറച്ചുനാൽ
ധരാത്രം നോക്കി ക്കാട്ടക്കണ്ണം.

38

നുറി ഞേരച്ചട്ടിക്കൊക്കിടിൽ
കിട്ടാമരുപത്തേ, മോ!
സ്ഥാനത്താനിഞ്ഞേപക്ഷിപ്പാൽ,
വാനിൽ കിട്ടംപഠാരേതം.

39

അതുകൊക്ക്, 20 ദിവസ്യാൽ വരണ്ണും,
തന്മകത്താൻ ക്രജിപ്പിട്ടും;

36. ഒന്നാം = പിന്തുക്ക്.

39. അംഗ് = ഉദാഹരിത തീക്കൾ
പരിസ്ഥിതം = വളരെ വളരെ.

പിള്ളു സംരക്ഷിക്കുന്നവർക്കാൻ
സഹായക — ഇത്തരം!

40

കളിൽനാൽക്കട്ടിച്ചേപ്പാഴം,
ജനങ്ങളിലെമാരായിട്ടിച്ചേപ്പാഴം,
സപാനിതപരമ്മരായിട്ടി—
ജനങ്ങളിലുംനന്ദിത്രുകീഴ്വരിയേ!

44

ശ്രീഭാഗവത്തിലെപ്പറ്റിയാൽ;
വീഞ്ഞമില്ലെങ്കിൽവൈനിഡിയം;
ജനങ്ങളെമെന്നുരുക്കിക്കിട്ടാ;
ദാനാംന്ത്രംനാതു കീഴവിഡിയം.

42

മത്സ്യം, തന്മാതൃക്കരത്തിനാം,
സപ്തം, തന്മാതൃക്കരത്തിനാം;
കണ്ണല്ലം, ദക്ഷരിക്കരാവം!
ശക്തനാർന്നിട്ട് കാരംതാൻ.

43

40. സഹായക = ദാനവരുത്തി ടുലുടിയവർ.
41. ജനങ്ങളിലെമാരാ = മാരാ സഹായ (മാന്ത്രികാർ).
42. വൈനിഡിവിജയം.
43. ശക്തിമാർന്നാവം = അതാൻബാ അവസ്ഥ. നിവികാരാർ = ഇള്ള അടിലുംതവർ.

ଯୁଦ୍ଧରେପୂର୍ବପତ୍ରପୁ, ଯି—
ଶ୍ରୀରାମପ୍ରକାଶାନୁକର;
ଯେତଙେଠେବାଲୁଠ ରଣାୟି—
ଶକତାଶକତାଃ ତତ୍ତ୍ଵତା!

44

ଶକତଗାୟ, ଗ୍ରୂହମତେ ରୁକ୍ଷଗାୟ
ଶକତଗାୟ; ତୁ ବ୍ୟୁତିଲବାନୀଯା;
ଭାଵାଳୀଯେକାନ୍ତକରନ୍ଦ
କୁନ୍ଦି; ଚିପଂକେନ୍ଦରିନ୍ଦି.

45

ଲୋକାଯିକାରିମାନଙ୍କ, ହା!
ଶକତାରିଜୀତରାଂସପାଯଙ୍କ;
ଆଯକ୍ଷମିଲବ୍ୟୁତାମ୍ଭି—
ମେଣାଯ୍ୟାନ୍ତନାନାନାଵରିଜୁଙ୍କ.

46

ସମ୍ମିଳିତତାର, ପ୍ରଜାନବଦି—
ଜାତୁଫୁଲ୍ଲାବାନିଜ, ଶ୍ରୀରାମିକିଲ୍ପଙ୍କ;

44. ଅବାତ୍ରାରୀ=କୋଣ୍ଟାମାନାବଦ.

45. କୋଣ୍ଟାମାନି=କୋଣ୍ଟାରୀ, ଲେ

46. କଥାକରାପାତାର ଏହି ନାମ, କଥାକରାତାପାତିନିମ୍ନିପ୍ରକଳାପର
ଏହି ନାମରେ ଉପରାଯିକାରିକାର ଶାନ୍ତିମାନ. ଶୁଭ ଦୁଃଖାତିନୀକିଣୀବା.

47. ଅନ୍ତର=ଶେଷପୁଣ୍ଡ.

ഒണ്ണാം. പതിയേപ്പും) -
കലപ്പീരം, കഴഞ്ചിടം.

47

എങ്ങുംനുറവനാകാനിക്കി,-
6. മങ്ങുംതാൻഡിജവല്ലും;
വെറുമാടിനെവെള്ളാം;
പുജിപ്പുജുഡമത്തോ.

48

ഭായ്യുക്കുന്നസ്സിഡി; -
വെല്ലുക്കവന്നടിഡിവൻ; -
പണ്ണിതാൻ, നുന്നരൻവാനി; -
ക്കേരംലവശ്ശിക്കവശംന്തുവൻ.

49

ശൈം, ശൈംമിവണ്ണംതാൻ
വാടാതേ, ബുദ്ധിഡിവൻ;
വാമിതപംമെയഹാന്നേരംവല
വിതിയാലത്രാടിടം.

50

ഒന്നാം നും = നുംവാസകം. കലപ്പീ=പ്പുജിച്ചാകം വജ്രാത്ത രൂപി.

48. വഖ്യൻ = വധാർത്ഥൻ.

49. ദക്ഷിം = ദക്ഷിംം.

50. ദേഹ = ധാരാനാ : ശക്താ.

ശൈംഗത്താൻ തമൻ പ്രഭത്പരം; നൽ -
 ശൈംഗത്താൻ ദ്രോപതിതപവും;
 ശൈംഗത്താൻ സപർഡ്വംകിട്ടം;
 ശൈംഗത്താൻ ലെന്തു വൈകയരം!

51

ദ്രോപതില്ലും, ശൈംഗം,
 ദ്രോജക്ഷണവനത്തില്ലും,
 സ്രീകരം ക്ഷണം തന്ത്രം ഉണ്ട് -
 തന്മാളം ദ്രോഷണമാണ് വജം.

52

ശൈംഗവമാപ്പ നിരിക്കണ്ണോ പാർ,
 സപാരു ഭാസ്യം, തൈ സ്ത്രീ വന
 ഉണ്ണായീ; നീതി തന്മാളാവരം -
 ഭാവത്താലാക്കി നിരിക്കണം.

53

വെറും ശൈംഗം ജയം നാകും; -
 നീതി മത്തേ ജയം തന്ത്രം;

52. സവനം = സാസ്യാവാനാഭിക്ഷം അർഹം.

53. സപാരു ഭാസ്യം = പ്രക്തപവും, ഭാസതപവും.

നീതി തന്മാളാവം = നീതി ഉണ്ണായി നിരിക്കും, തുട്ടു നിരിക്കും.

54. നീതി മത്തു = നീതി മംഗളം തന്ത്രം,

തൊട്ടുവരത്താരണ്യുമേഖല്ലു;
ചുമാവത്സുവരതാടപ്പുവൻ

54

കൂനഘായങ്ങളും, ഫെന്
ഗശങ്കുംതനീപരംപരം;
കൂനഘായങ്ങളും, ഫോന്
ഗശങ്കും കൃർബതപരമായും.

55

അടവിൽ, കാട്ടിടംണ്ട്-
ഭേദം ചുണ്ണാടവണ്ണപോൽ,
തൃപ്പായാലതർജ്ജയിക്കണ്ണ;
തോൽ കണ്ണാതത്രുക്കെട്ടുവർ.

56

കിണാതകാജിച്ചിച്ചിടംവിൽ,
ബുല്ലി, ഗശങ്കും, തിരംപരം,
ഖവയെറ്റിനാ; ശിഷ്ടത്തി—
ലെഴുത്തീടായ്ക്കിൽവേണ്ടപോൽ.

57

വെസ്സു=ചയിട്ട്.

55. പരംപരാ=ജൂഡാരാം ഉഞ്ചുചുട്ടും.

56. അച്ചുപായാന കൂടുന്ന ഗശപായങ്ങളും അടവിയുവൻ അച്ചുക്കുവൻ=അച്ചുപായാന അംബിയാതുവൻ.

57. തിരം=സാമര്യം. ശിഷ്ടം=ചീംസ്സു

കുടംബത്തിലിരിക്കുന്നോർ,
പണ്ണിതന്നാർക്കരില്ലോ;
അീക്കരും വിലായ്പമും;
കാലത്തിന്റെകളിക്കാണക!

58

ക്ഷുംശാസ്ത്രംപറിക്കുന്നി,—
തൊപ്പുംകഷിപ്പുഭൂമിയെ;
പൊന്തുനുചിലർ; താഴുന്നി—
തഹോ! കാലത്തിനായ് ചിലർ.

59

ലോഭിക്കുന്നവദാന്നുന്നാർ;
കോവപ്പുശാന്തരായവർ;
മേംഗാപ്പുംവുഡിമാന്നാരും;
ഭോക്താവിന്റോന്നുവിപ്പിക്കുവാൽ.

60

പാഠിച്ചു, റിഞ്ഞു, ചിണ്ടുന്നാ—
ധിപ്പിക്കില്ല— എമ്മാക്കു,
വിധിരൈവഷ്ട്രുത്തിന്തനിന്നും
നാഡിവത്തിക്കുന്നതില്ലെന്നാർ.

61

- 59. അപ്പിപ്പു=ഉഴംഗം.
- 60. ഒക്കതാന്നു=താനാടവിഭക്കുന്നവൻ.
- 61. വിധിരൈവഷ്ട്രും=കാലങ്കരം.

வழைவழூ, தடங்கிறது,
உக்குவதைப்பூரிட்டானாம்;
அறதோ, ஹா! காற்றுகிற கணு,
காலதை — நீத்துக்காசுவான்.

62

ஏகாந்தகாரேயாளைக்கி;
பேரகங்கிலினைவான்;
ஞாவளத்திக்கலாரால்பி—
வோகமேகாள்ளிவாமொ.

63

காலங்தாங்குவுத்திற்கு,
காலங்தாங்காஜுமாசுமே;
தாளைக்கி, ஏணாந்கணி—
தெள்ளுவிழங்கிபூ, ஹா!

64

காலத்திரங்காலமுளை—
நாலதுங்காலாப்பிள்ளுமொ;
வோகம்சும்பூசிக்கண
காலங்தாங்ஜாத்திஸ்பான்.

65

63. குக்கிள் = மேலை. ஞாவளொ = ஒன்றுவிஶேஷம்.

65. காப்பிள்ளு = காப்பாயிகள்.

കാലംനിൽ ക്ഷന്നതിന്റെ-
മെന്നാലും, സ്ഥിരമെന്നോരുൾ
ചേഷ്ടിച്ചു, ലക്കീഴേംലും-
ക്ഷന്നു, ചുഴലിപോലേയേ.

66

അഭ്യന്തരം, വിജയനംതുടി-
കാല തത്താലേചലിച്ചിട്ടിട്ടി;
അതിനേസപവശതതാക്കാൻ
ക്ഷമതനെ മായാശയം.

67

രാധ്യങ്ങളിലടിപ്പീലേ
കാമാദിവരിപന്മാക്കിം;
ലോകംതക്കന്നപോരേയോ,
ക്ഷമച്ചയ്യാതാരിക്കൈൽ.

68

അംഗങ്ങളുവദ്യവിച്ഛാലും,
സഹായിക്കന്നസത്തുക്കിം;
വെള്ളനവബന്ധംപുക്കിം
തന്നലാർത്താന്തുക്കില്ലേയോ!

69

66. 'ചേഷ്ടിച്ചു' = അവത്തിച്ചു'.
67. സപവശത്തു = തന്നു അധിനതയിൽ.
68. രാധ്യങ്ങൾ = ദ്രാരങ്ങൾ. പരിപാന്തിക്കിം = ശരൂക്കിം.

ചോന്മഹോ, മഹപ്പാദേശതാനഃ;
മുന്മഹോ, മഹപ്പാദേതയം;
എല്ലാവിടവിലുംവനീ—
ക്ഷമരുടാതിരിക്കുകിൽ.

70

ക്ഷമയൈപ്പോരുവോ, മേരെ
ക്ഷമയൈപ്പോരിട്ടനാവർ;
ക്ഷമയാരിലിരിക്കുന്നി—
തവർത്താനേതില്ലോക്ഷമർ.

71

രൂത്രവന്നാർ, ദിവശാന്തിക്കായ്
കോവിച്ചുതീരുവാന്തിട്ടം;
കോവമരഭള്ളയീരമാർ,
ക്ഷമയാൽത്താവമാരിട്ടം.

72

ഒവഴിപ്പുവതംട്ടവെട്ടവി—
ട്ടിടവോളം, കൊട്ടനാം,
പണിതാലും, സുവംറോം;
ശാന്തനാർസാംവൃംഗിക്കർ!

73

70. വിട്ടു=റ ഗ്രം.

71. ക്ഷമയൈരുട്ടാറുമാർ=ക്ഷമാളുന്നതെ ഒക്കുംകുന്നവൻ.
എല്ലിരെ രക്ഷിക്കുന്നവർ എന്നും,

ക്ഷമർ=സമർപ്പർ.

73. സാംവൃംഗാണിക്കം=വളരും സുവക്ഷ്മിവർ.

തള്ളിപ്പുട, ലോട്ടംതാ—
നരികാബുദ്ധിമുട്ടുകർണ്ണ;
അതന്നേമറിച്ചംഗാം,
ശാന്തശീലക്ഷ്മിഭിന്നം.

74

ക്രമ്മിയജലംപോലു,—
മിജ്ഞകാജ്ഞിയ്ക്കെതിളിഞ്ഞിട്ടം;
അവ്യാഖ്യാംശാന്തമാം സ്വന്നന്തം
തെളിയുംമെല്ലുമല്ലുവേ.

75

വസിപ്പേട്ടാൽനാമുക്കണ്ണം
ഭ്രത്യാ—രാനാരണ്ടുപേര്;
ശാന്തി—മുഖ്യകാലാം;
നമ്മത്ര—രവേതനർ.

76

നല്ലവംകാംതിവശത്താവും;
മടിവിട്ടൊപ്പാഴംതയാർ;
എത്രമൊത്രവൈശിഷ്ടചും;
ധമ്മത്ര, നസനിന്നു!

77

75. സ്വന്നന്തം = ശ്രദ്ധയം.

76. അമ്മജ്ഞാബാദി. ധന്മം, കാല്പം ദാതാഭാധ. അവേതനൻഡം പെരും പരാാത്രവർ.

77. സമ്മത്രും = ധമ്മാക്കന്ന ത്രും, അസന്ന തന്ന = കിട്ടി ഫൂണാധൻ.

ଓୟତରାତ୍ୟଯନ୍ତମାଞ୍ଜିକଣୀ;
ଯନ୍ତରାତ୍ୟଓୟପୁଣ୍ୟତମଃ;
ଶଳେଷୁଣାକ୍ଷ, ମାଧ୍ୟତରି
ପର୍ମାପୁଣ୍ସମାଗ୍ରୁଯଃ.

78

ଆନ୍ଦୋଦୀ, ପୁଣ୍ୟତୀତମଣିର,
କଣ୍ଠପୁଣ୍ୟକୋ, ପକ୍ଷପାଦ,
ପୁଣ୍ୟଚୟୁନ୍ନାଵଗ୍ନ୍ୟମ—
ନନ୍ଦାକଣ୍ଠ, ପାଦପୁଣ୍ୟରୁଦ୍ଧିମ.

79

କେତେକୁଣ୍ଠିଲେଗୀରାହୋ;
ପାଟିଗୀନାନୀରୁଲମୋ;
କଣ୍ଠପାତତିତ, ଯନ୍ତରାନ୍ତର, ପାତି—
ତାଶିତ, ମହାଵତତଳଃ.

80

ଶୁଷ୍ଣୁନ୍ତ କାମତତିନୀଖମଂ;
ତତପବାନତିନୋହୁତ;

78. ଓୟପୁଣ୍ୟତରାତ୍ୟଅଗ୍ରଣୁତ୍ତିକଣାତୁ, ଯନ୍ତରାତ୍ୟଅଗ୍ରଣୁତ୍ତିକଣାତୁ, ଆପ ଉଣିକିନେବୁଧୁ, ଉପାଞ୍ଚକ ହେଉବାବୋନା ଦେବୋ.

79. ଆତ୍ମିବନ୍ଦିକାମିକୁଣ୍ଠପାତକାର.

80. ଏତିନ୍ତରୁଣାନ୍ତରାତ୍ୟପାତକାନ୍ତି ପାତକାନ୍ତି. ଆପାନ୍ତରୁଣାନ୍ତରାତ୍ୟପାତକାନ୍ତି.

ശ്രദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽപ്പോംമുള്ള;
കരുതി,വിത്തംപുലത്തുവാൻ.

81

മംഗലവിൽ,ചരാഴവാനിൽ;
കാണറിങ്ക,ഞേരവെള്ളും;
വാമ്പരിണങ്ങളുവാങ്ങണ്ടാ,
ഈവന്മാരങ്ങതേക്കാടം.

82

മുള്ളക്കുള്ളു,മുടായ്ക്കിൽ,
ധന്മംകകളിവിത്രുപോൽ;
വിലാവിൻകടപോലേക്കം
മുടിയാൽമഞ്ചുവാംഹലം.

83

ചേവിപ്പേയധനമുണ്ടു;
സൗഖ്യികിലത്രുനാഞ്ചുമാം;
അരലുമ്മംപോറുവാൻസൗഖ്യം -
മുഞ്ചാമാർ,നൈകവിചന്നാ,ഹം!

84

81. വിത്തം=ദയും.

83. മഞ്ചു=മനോഹരം.

84. ചുപ്പാംദാ=നൃഷികവാ..

നേട്ടെകാനാക്കിയുതിച്ച,
യമ്മ—,മല്ലുക്കിയുവിയുകക;
എതാങ്ങല്ല— മിതെപ്പോഴം
സേവിപ്പോക്കേ,വശപ്പോളി.

85

കൈകൈമഹത്മരണക്കി;—
ലാപ്പുകിൽ,ക്ഷുദ്രഃ— മീറ്റില,
വേദിഞ്ചിരംവരാനമകാൽ,
നമ്മാലാള്ളതമല്ലത്.

86

അത്മാലതമംഗാഖ്യേമകാൽ
യമ്മകാമവുമംതമാ;
അത്മാമല്ലാരാംരംരുല;
മത്മാഭാവമായത്മകേ.

87

കയ്യിജത്തോന്നാഡില്ലാൽ ദാക്കി;—
രത്മതതാർക്കമ്മ: ദീവ്യാ.
അത്മതതാലേൻ ചുനകുവല്ലു;
നീകുവല്ലുംതുനീകുവരംപുറം.

88

86. ക്ഷുദ്രഃ=ഇ മഹം

87. താരാംഗാഖ്യാരം, അത്മാഭാവം എന്നും വാദില്ലാജ്ഞ, അന്നത്മമേ = അപരാജയന്മാ

88. ചൗവ്യഃ=മോക്ഷഃ: ഏതൊരുത്തം. ചാടിപ്പും ഏന്നും ഒരംബന്ധത്തു.

ആരിസ്ത്രതികളുമുത്തേ
വിശ്വയിക്കുന്നതെങ്ങിനെ,
ചലിക്കാതാക്കമല്ലോ,തങ്ക്-
പഴമൊന്നി,ത്രപ്പോവുകിൽ!!

89

ലക്ഷ്മീപതി,ബലിഖപംശി;
ഒക്കയന്നപാവു,ശക്രഹഃ;
ഹിരണ്യഗംഗ,ഔദ്യമാവു;-
മാകയാലവർപ്പജ്ഞരായ്.

90

എടക്കിമുകളിൽപ്പോകു,-
മേതാംനായത്താഴവീഴ്മോ:
അപ്പുന്നത്തിന്റെമാഹാത്മു,-
മതിക്കന്നാരമിച്ചിടാം.

91

ചുമ്പയംഗമയാംഭോഡ്യ-
ശുംഭായായത്രുച്ചിഞ്ചുവരാം;

91. ബലിഖപംശി: വിജ്ഞുക്കാം. ഹിരാന്യതകനാം: സ്പണ്ടമെന്നം, ഉദ്ധുമെന്നമർദ്ദുണ്ട്.

91. കുഷ്ഠിൽ = സപ്തിംഗ്രിശലാക്ഷാശ്വിൽ, അനുക്കിക്കു = ഉംഗി അക്ക.

92. ഗ്രഹി=ഗ്രഹസ്ഥൻ (എന്നവെച്ചാൽ, ഗ്രഹസ്ഥാനുമത്തിലിരിക്കുന്നവൻ; പാനക്കാരണല്ല.)

സംസാരം, ഭാരതം കരിതെ,
പാണ്ഡവരക്കുമ്പു മേംകിനേ.

92

സപർവ്വം മോക്ഷവും രാജം,—
മാനക്കുല്യം ദേവികളിൽ
ഭാഗവത്രത്തി— നതില്ലുകി—
ന്മാനം ചെയ്യുകവയ്ക്കാൻ.

93

ഒഴുക്കുമാൻ കാഞ്ഞു തന്റെ തതി—
ദേഹത്വം തുട്ടുവായുവം,
മുഖവില്ലപ്പം സത്രപം ഗ്രൂ—
മോക്ഷം പ്രാപിച്ചുവോത്തുരാ.

94

വരമൊളിത്താക്കി ചൂടുന്ന
തതപ്രധാനമേതത്തും,

സംസാരം = പ്രവാശം, “പാണ്ഡവരക്കുമ്പു” = ചൂടുന്നതും അംഗം തുട്ടുമാറിട്ടുണ്ട്.

95. ഭായതും = കുഷ്ഠരക്കുമ്പു ദിവം.

96. അമാവാസ്യ ദിവം ഭരതാവാന്ന് ഗൗതമൻ, അമലു കണ്ണായ നിന്മ ശേഷം ഗൗതമൻ പുനവിവാഹം ചെയ്യാതെ, തവസ്സുവെ യുരകാണിങ്ങോളിഉള്ളി.

ഗൗതമനാണ് ഗ്രാജാ ശാസ്ത്രസ്ക്രിപ്തം. ഭാവ നാശിബാശി മോക്ഷമെന്നു അതിൽ സംശയമില്ലിട്ടോട്

நான் எத்தனை முயை விடுவா—

லாகங்களினிகாளமாகோ?

95

வேச்சால்லுங்கி, ஶாம்ஸூரி
 என்னால் சீதை வை என்னமே,
 ஏவுடைய வதிள்ளை து, காவுது—
 ஶாம்ரை வெஷ்டு மாங்கூயா.

96

ஶாம்ஸூரி திற்கூவு வங்கோடா—
 செம்முடிய கூழ்ச்செம்பாலேயே;
 அதுக்கு யாலோதி; ஸ்ரூபஸ—
 மனுவாய்ந்து, வாவுலை சாங்கி

97

ஞானத்திற்கு யீர்த்தி, எதுறை எது
 ஸுவிக்கொடி, கோரவு,
 ஷாப்புமாங்கே, சுக்கால் ஸப்புக்:
 கோக்கிள், தனி திருப்பாவகே.

98

95. ஆப்புங்கிளை வாசுபு வீவாஸ், ‘நான் எத்தனை ஞானி பாவுத்தி.

96. ஶாம்ஸூரி = தூம்ஸுமாருமா.

97. வாயிக்காத நூலால் எதான் எதுயிக்கூடியது, ‘நானும் நூலால் வையலும்.

98. கண் வீக்கம்

గాంస్తుతియి సపయండోషం,
ఘృతంల్పం, శీఖవడయ్యియాను,
అర్తతంకమచ్ఛమణోత్తంక,
ఉహానుబొఱ్యాయికొండ్రానీ.

49

లోకతతియిపడకంపీసు—
శోంంంఛైతవిట్రిట్;
తవతిణ్ణాగమంపోలె
ంణ్ణంవాగొతసంశయం.

150

ంణ్ణంమిల్లించుంబాత,
మగ్గుచ్ఛుంగారబికంల్పం;
ప్రంణంబెచ్చితెతెదెమతీయ
ఎకంచుంగెరంత్తుబెళ్లిట్.

101

ఆరుము, ఇర్కుసు, గ్రంతుల్లు—
ఒండుమిచిపాంచిణీసుమె
బస్తుల్పం, క్రొత్తియిత్తి—
గెంత్తుంచిఇతికంగెంటిట్.

102

100. దయంసంబంధం.

102. విజ్ఞానం—పరస్పరిగ్భూత

മാഡാവിളുക്കീൽ, സത്യ-
ചന്ദ്രാംശ, മത്രാറിടം,
ഭക്ത്യത്തിൽ ചലാപ്പീലേ
കലപര്യതപാക്തിയോ!

103

വധുമംഗല്യ യോഗത്താൽ
ചാരംഘസ്സുവരൻ, ദിവം;
പ്രജാഭാഗ്രപ്രകാശത്താൽ
ശോഭപ്പു, സ്വഭിയായ്മരപൻ.

104

അതിന്തവരംസുവല്ലത്താൽ,
നീലക്കണ്ണമവീശ്വരൻ,
തീതെത്താർ കൃതിയാൽ ചന്ദ്രം,
സദാശജനമരക്ഷിതേ.

105

‘സദാശജന’മീവണ്ണം
സപദാശിവപ്രമാക്ഷിനേൻ;

103. അതു’-ശ്രൂക്കം, കലപര്യതങ്ങൾ; ഹിന്ദാൾ, ഫേരുക്കം, നികയം, നീലം, ശപേക്കം, ക്രൂഗ്രി, മഹാരക്ഷ തുവയാക്കാം.

104. വിരാഘസ്സ്-ദീനംബാധസ്സ്

105. സദാശജനം പടചെ എഴുപ്പിക്കുന്നു.

ஞாத்மிகரூபிசுதானாக்தாங்,
ஸுப்ரவாஸமங்களிழிடாந்.

106

வெங்காச்சவிஷேஷாநு
ஶிலங்கவலாத்வங்கவரங்
ழுலனி துதி; மற்றொஷா
நிலவேணிக்கடுஷ்ணா.

107

ஸப்லிங்ஸநோஷமநீட்டித்
ஸத்பனயிதறிதித்ஸபாயங்,
நாக்கநலங்பூஞ்சுதாங், ஏங;-
“மிபுஷயித” பரிஞுமா.

108

ஸ ட ன நூ ட ஓ .

106 ஞாத்மிகரூப = உத்தாங்காபி ஞாதம்

107 உக்காஷானிலவேணி - முப்பாஞ்சுதாஷுமநிழ

108 அம்காரனை பாஷங் நிட்டாஷிகை உடன்தங்களிச்சு ஹ
விவு பாஷிதங்கு ஹ அம்கந்துவாசுமானி புரோஶிகாஷ்டுகி
விக்கா.

ஞ ட ன .

ஒ

இங் ரூபாக்ஷன்கள் இதைகிடை.

ம. ரோசாக்ஸ்டோர்	0—2—
(ரோஸமங்கவியந ஏக்கங்காங்க)	
ஏ. செவவ பிலமலி	0—10
(விவியகவிதாங்கேது)	
ஏ. மங்கிளங்காங் ரோக்ஸன்	0—8—
(ஶட்டப்புறக்காங் காங்காங்கும்)	
ஏ. விபான் சூப்பிராஙி	0—4—
(நாக்காங்காங் தூக்காங் ஜிவாரிடு)	
ஏ. சனா சூப்பிராங்காங்காங்	0—5—
(சாங்காங்காங் சிகர ஸூப்பிராங்காங்காங்)	

எடுத்துப்போனது:—

வள்ளித்து, இ. வி. ராமங்காங்கிளி,

ஊயங்கடி,

கட்டாக்கடி A. O.

செவகங் P. O.

